

Fii, ceea ce ești!

Versete călăuzitoare: 1 Ioan 3.1-3

1 Ioan 3.1-3: Vedeți ce dragoste ne-a dăruit Tatăl: Să fim numiți copii ai lui Dumnezeu; și suntem. De aceea nu ne cunoaște lumea, pentru că nu L-a cunoscut pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat încă; știm că, dacă Se va arăta El, vom fi asemenea Lui, pentru că-L vom vedea cum este. Și oricine are speranța aceasta în El se curățește, după cum El este curat.

Aici sunt trei lucruri:

1. Omul și responsabilitatea lui,
2. Relația copilului lui Dumnezeu,
3. Umblarea (trăirea), care rezultă din aceasta.

Omul trebuie să știe ce este și ce a făcut. Ceea ce face Dumnezeu în dragoste este lucrarea harului. Omul nu poate veni la Dumnezeu; Dumnezeu vine la om. Dacă Dumnezeu ne-a mântuit, aceasta nu are nimic de-a face cu venirea noastră la judecată. Dacă amestecăm ceea ce suntem cu ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, atunci nu rezultă mântuire. Când îți dai seama că nu ai nimic bun în tine, te predai complet harului.

În ceea ce privește faptele noastre, Hristos a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn. În ceea ce privește natura noastră, noi am murit împreună cu Hristos. Eu am murit, eu am dreptul să spun cărnii mele: „Nu te mai recunosc, nu-ți mai datorez nimic”. - Hristos m-a făcut să înțeleg cum m-a cumpărat în întregime pentru Sine.

A fost planul lui Dumnezeu să ne facă asemenea lui Isus! Noi suntem copii ai lui Dumnezeu în ultimul Adam. Prin credință nu mai sunt un copil al lui Adam, ci al lui Dumnezeu. Hristos spune: Eu Mă duc la Tatăl Meu și la Tatăl vostru; voi sunteți la Mine, așa cum sunt Eu înaintea lui Dumnezeu - adică, ca Mine ca Om.

Noi avem Duhul. Trebuie să fim conștienți că Hristos este în noi și că noi suntem în El. Există și un al doilea lucru. El va apărea și noi vom fi asemenea Lui. Dar noi suntem conștienți și de poziția noastră prin Duhul Sfânt. Nu este doar ceea ce vom fi, ci și ceea ce suntem.

În legătură cu ceea ce suntem, citim: „Oricine are speranța aceasta în El se curățește.” Ca și copii ai lui Dumnezeu avem o nouă responsabilitate. Fiecare responsabilitate provine din poziția sau relația pe care o are cineva; trebuie să te afli într-o anumită relație pentru a avea o obligație. Eu sunt un copil al lui Dumnezeu; prin urmare, comportamentul meu trebuie să fie cel al unui copil, aceasta este măsura responsabilității mele. Hristos este modelul unui om care este un copil al lui Dumnezeu. Dacă noi suntem în Hristos și Hristos este în noi, atunci trebuie să dovedim aceasta și să-L revelăm pe Hristos în toată viața noastră. Noi suntem acum conștienți de relația noastră, dar posesia ei reală este doar în viitor partea noastră! Vom fi ca

1 Ioan 3.1-3

Hristos, de aceea ar trebui și acum să ne asemănăm cât mai mult posibil cu El. Dacă am murit împreună cu Hristos, atunci orice legătură cu lumea este întreruptă. Ce să fac în această lume, dacă am murit?

Să luăm deci la inimă aceste cuvinte: „Vedeți ce dragoste ne-a dăruit Tatăl: Să fim numiți copii ai lui Dumnezeu; și suntem. De aceea nu ne cunoaște lumea, pentru că nu L-a cunoscut pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat încă; știm că, dacă Se va arăta El, vom fi asemenea Lui, pentru că-L vom vedea cum este. Și oricine are speranța aceasta în El se curățește, după cum El este curat.”

Titlul original: „Einige Gedanken zu 1. Johannes 3,1-3”
din *Botschafter des Heils in Christo*, 1870, pag. 159–160.